

Het seinhuis

door Hans van de Ven

Het is dat de Märklin-modelbaan van Ron 't Hooft zijn hele zolder vult en niet modulair is opgebouwd, anders zou het beslist een forse publiekstrekker zijn op spoorbeurzen en -manifestaties. Je weet niet wat je ziet! Een meer dan prachtig vormgegeven berglandschap, waarop heel veel te zien is. Er rijden flink wat (digitaal aangestuurde) treinen, maar toch komt dat nergens onnatuurlijk over. Een wonderschone wereld. Zie de kaart Groeten uit Modelland in Zijspoor 2012-2. Ja, Ron is helemaal thuis in de H0-wereld. Maar kijk nu.

Hij heeft zijn zinnen gezet op schaal 1:32. Gekscherend verwees hij naar zijn leeftijd: "Mijn ogen gaan ook achteruit." Maar wie ziet met hoeveel liefde en geduld hij zijn eerste model tot in de kleinste details heeft gebouwd en aangekleed, weet wel beter. Een seinhuis, dat moest het nieuwe begin worden. Op de gelijkstroombaan vond hij zijn voorbeeld, een sierlijk klein optrekje, met als uitdaging in ieder geval de buitentrap naar de eerste verdieping, die tweemaal een haakse hoek heeft. Een recht-toe-recht-aan-trap, dat was al te simpel. Dus verzoon Ron een malletje om de treden heel regelmatig te plaatsen, ondanks hun afwijkende vorm en positie. Op deze schaalgrootte zouden verschillen in afstand beslist storen. Met veel geduld werden ze nauwkeurig met houtlijm op hun plek bevestigd. Secondelijm zou dwingen tot snel

Bron: **Het Zijspoor** - clubblad van de Modelbouw Vereniging Arnhem e.o.

werken, dus kwam niet in aanmerking. De leuningen waren zo mogelijk nog lastiger.

De verhoudingen, ook zoiets. Ron beschikte niet over bouwtekeningen, dus rekende hij de maten van het H0-model om naar de werkelijkheid en die dan weer terug naar de gewenste schaal. Dat moest met een kritische blik gebeuren. Voor je het weet maak je een meetfoutje van een halve millimeter, die vervolgens leidt tot kozijnen van meer dan een decimeter dik. Maar met de gebruikte materialen (MDF 5 mm, splintert niet en is zacht genoeg om goed bij te vijlen en balsahout 1 mm, met name voor de deuren en raampartijen) viel prima te werken. Zeker als je goede gereedschappen tot je beschikking hebt. Dus kocht Ron twee Proxxon zaagmachines en is nu al zeer blij met deze investering. Maar hoe maak je een mooie verstekverbinding in je kozijnen? Een plintenschaar (je weet wel, waar je de afdeklatjes van laminaatvloeren mee knippen kunt) bleek perfecte resultaten te geven. Het aanbrengen van de simulatie van glas-in-lood kostte de nodige experimenten, maar uiteindelijk bleken simpele "krassen" een zeer geloofwaardig beeld op te leveren.

Kant-en-klare onderdelen, dat werd ook nog een hele zoektocht. Voordat je het weet proberen ze je iets van LGB aan te smeren. Hierbij trekt Ron een zeer vies gezicht: die plastic producten vindt ie echt drie keer niks. 't Is ook helemaal niet de goede schaal. "LGB is met 1:22,5 in feite smalspoor." Dakplaten vond ie uiteindelijk op de beurs in Dortmund en ook de steenbekleding is gekocht. Maar dan zijn wel weer de voegen met écht cement ingewassen. Ron vindt al steeds beter de weg in zijn nieuwe schaalgrootte. Zo is de eerste verdieping afgewerkt met dekdelen van bootmodellen. Prachtige beplanking, toch?

De inrichting is nog weer een verhaal apart. Op internet speurde Ron naar een geschikt behangmotiefje en printte dat in de gewenste maat uit. De vloer idem dito met een patroon van planken. Wat in H0 een billboardafbeelding was werd hier een poster aan de muur. De bedieningshendels zijn gemaakt van tandenstokers, gemonteerd in een ronde stok, waar groefjes in zijn aangebracht

alsof ze met een draaibank zijn gemaakt. Met een kast (compleet met opgelegde deur), tafel en stoel en verlichting is de detaillering eindeloos veel fraaier dan in het H0-broertje.

Voor de dakgoten bezocht Ron nog even de 3D-demowinkel in Arnhem, maar vervaardigde deze finishing touch tenslotte toch door het overlans halveren van ronde pijpjes en bracht regenpijpen aan van lasdraad. Het kleine gereedschapskastje (met openstaande deurtjes) maakte dit eerste werkstuk in 1:32 áf. Ron is intussen begonnen aan een forse boom en de contouren van station Güglingen (Faller 110107) zijn al zichtbaar, inclusief de eerste lessen die hij met het bouwen van dit prachtige seinhuis opdeed. Er valt nog veel meer te vertellen, maar het lijkt me toch veel verstandiger om flink ruimte vrij te houden voor een paar sprekende foto's.

Nou, wat vind je?